

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Gombatermelés Budapest járdáin

Forrás:

Az Est

Bsp.
(Hely)

1920 IX 18
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

635

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. X...

Gombatermelés Budapest járdáin

— Az Est tudósítójától —

Budapest utcái tele vannak szeméttel. Az emberek mindent az utcán hányanak el, az utcaseprők pedig egy kicsit megcirógatják a köveket és a szeméttel a legjobb esetben besöprik a járda szélén ültetett fák körüli rács nyílásai közé.

Nem is sejtik mennyi szolgálatot tesznek ezzel egy embernek, a ki egész egzisztenciáját erre alapította tizenöt évvel ezelőtt és nagyszerűen bevált a számítása. Barabási Gáspár budapesti, Ór-utcai lakos 15 éve gombát termel a budapesti járdán.

A Kálvin-téren találkoztam vele. Már öregedő ember, öszes bajszszal és hajjal. Egyik kezében gummivégű sétabot, a másikban egy hegyesrefaragott kétarasos pálcika. Hóna alatt papirosstanclicit szorongat, benne van már egy pár szép nagy gomba.

A gummivégű bottal megtapogatja a földet a fák körül a rács alatt. Nagyszerű gyakorlata van, rögtön megérzi,

hol van a gomba. Ha ráakad egyre, a hegyes pálcikával kipiszkálja. Utána szépen visszaszórja a kikapart földet és megy a következő fához. A földje nagyszerű. A sok szemétből elsőrangú termőföld keletkezik.

Mikor egy fa alatt elvégezte a munkáját, megszólítom. Eleinte bizalmatlan, de mikor megnyugtatom, hogy én nem szándéksom gombát termelni, megered a szava.

— Tizenöt éve ebből élek, kérem, rokkant vagyok, minden más munkára alkalmatlan. Így szükösen bár, de mégis megkeresem a kenyeremet. Ma másfél kiló gombát szedtem, bejártam a Mária Terézia-teret, a Baross-utcát, a körutak egyrészét, a Vilmos császárt utat és onnan erre a Kálvin-tér felé.

A csarnokban 40 koronát kapok kilójáért, de privát helyen hatvanat is adnak. Nem egyforma mindig a termés. Néha csirkefogók meglesnek és elrabolják előlem. Nem tisztelik a magántulajdont. Máskor meg az időjárás kedvezőtlen. Két főszezon van, tavaszszal és ősszel, de az idei esős nyár is

jó volt. Általában kéthetenként lehet egy tőről leszedni a gombát, de néha

egy, a csoporttól eltávozó gyöker között is terem. Beosztottam magamnak a várost, minden két-három napban bejárok egy-egy részt belőle.

Az öreg tovább indul a következő fához. Alig ment pár lépést, odajön hozzám egy másik ember, a ki eddig félfüllel hallgatta a beszélgetésünket.

— Én is szedem a gombát, de ne tessék az öregnek elárulni. Itató vagyok itt a bérkocsiállomáson. Én öntözni is szoktam a telepeket. Tudom pontosan, hogy melyik fa alatt nő. Itt a középén három alatt van, ott a Clobus és az Abadies alatt, amott a plakátoszlop mellett és a hol a söprük vannak neki-támasztva. Néha gyönyörű példányok akadnak. Akkorák, mint egy gyerekfej. Föl kell feszegetni a rácsot, hogy ki tudjam szedni.

Barabási Gáspár már a harmadik fa alját turja, aztán megy tovább. Az ő birtoka az egész város. Eddig nagyon kevesen merték beleártani magukat az ő mesterségébe, pedig csöszse tartott. Félek, hogy holnap minden fa alatt három új kisgazda fogja tépni a földet. Nem fogják tiszteletben tartani Barabási Gáspár tizenöt éve megszerzett elsőbbségi jogát.

ros háziyomdája 1919.